

ΙΖ΄ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΣ ΜΑΘΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Κατηγορία: Έκθεση Ιδεών

Γ Βραβείο: Γεωργίου Σωφρόνης, Γ32

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός: Μαρία Καραμανή-Μαυρόγιωργου, Θεολόγος

«70 χρόνια από την έναρξη του απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ 1955-59- Ευκαιρία εθνικής αφύπνισης και αγωνιστικότητας»

Το ωραίο, το μεγάλο και το υψηλό « υπέρ πίστεως και πατρίδος » ήταν πολύ βαθιά χαραγμένο στις ψυχές και τις καρδιές των αγωνιστών της Ε.Ο.Κ.Α. «Να ζεις χωρίς πατρίδα δεν μπορείς. Ύστερα από την αγάπη στον Θεό, είναι η αγάπη της πατρίδος», γράφει κι ο μεγάλος ποιητής μας Κωστής Παλαμάς. Οι ήρωες του 55-59 γαλουχημένοι με τα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη, γνώριζαν ότι θα νικούσαν, γιατί δίπλα τους ήταν ο Χριστός, η Παναγιά και η Εκκλησία. Ο αγώνας των Κύπριων αγωνιστών ήταν «ιερός» και με καθοδηγητή την εκκλησία είχαν ως απώτερο στόχο-πόθο την ένωση με τη μητέρα πατρίδα Ελλάδα.

Ο απελευθερωτικός αγώνας της Ε.Ο.Κ.Α. ήταν ο θρίαμβος της ελληνικής αρετής και της χριστιανισμής για την ύψιστη αξία της ζωής την «ελευθερίαν». Οι Κύπριοι αγωνιστές ταύτισαν τη θυσία τους για λευτεριά, με την Ελληνική εθνική συνείδηση για αξιοπρέπεια και επιβίωση. Υπόβαθρο όλων αυτών, ήταν η Ορθόδοξη Πίστη η οποία άναψε το δαυλό της 1^{ης} Απριλίου και αποτέλεσε την πνευματική δύναμη για αποτίναξη του αγγλικού ζυγού. Όλος ο κυπριακός λαός αφυπνίστηκε και αγωνίστηκε για την εθνική παλιγγενεσία.

Όλοι οι αγωνιστές από μικρή ηλικία διαποτίστηκαν από ιδανικά και χριστιανικές αξίες. Ο αγαπημένος μου παππούς συχνά μου μιλούσε για την ΟΧΕΝ (Ορθόδοξος Χριστιανική Ένωση Νέων ή Νεανίδων) την ΠΕΟΝ (Παγκύπρια Εθνική Οργάνωση Νέων) που ιδρύθηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο τον Γ' και τους κληρικούς που φρόντισαν μέσα από τα κατηχητικά και τις χριστιανικές κατασκηνώσεις να ενσταλάξουν στους νέους την αγάπη για το Χριστό και τον πόθο για απελευθέρωση της πατρίδος. Με την ευλογία της εκκλησίας γινόταν η στρατολόγηση των αγωνιστών. Εδώ αξίζει να θυμηθούμε την πρώτη επαναστατική προκήρυξη του Διγενή που ξεκινά με τη φράση: «Με την βοήθειαν του Θεού και πίστιν εις τον τίμιον αγώνα μας». Επίσης ο όρκος για τη μύηση των παλληκαριών στην οργάνωση γινόταν «εις το όνομα της Αγίας και ομοουσίου και αδιαιρέτου Τριάδος». Με αυτή τη θεϊκή δύναμη οι αγωνιστές άντεξαν φρικτά βασανιστήρια από τους Άγγλους κατακτητές, ως σύγχρονοι θρησκευτικοί μάρτυρες, αφού γνώριζαν πως μετά την σταύρωση υπάρχει και για την πατρίδα η ανάσταση. Με αυτή τη δύναμη προχωρούσαν οι μελλοθάνατοι στην αγχόνη δοξάζοντας το Θεό. Τρανό παράδειγμα ο Ιάκωβος Πατάτσος. Την προηγούμενη μέρα του θανάτου του γράφει τα εξής στη μητέρα του: «Μη κλαίεις για ν'ακούσεις την αγγελική φωνή μου, που ψάλλει Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ. Ψάλλε και συ μαζί μου. Ψάλλε, προσεύχου, δόξαζε τον Θεόν σ' όλη σου την ζωήν...».

Στη στρατολόγηση των αγωνιστών, την εμψύχωση, την ηθική στήριξη τους, βοήθησε σύσσωμος ο κυπριακός λαός. Η επανάσταση ήταν συνολική αφού ο αγώνας ήταν κοινός. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Η΄ ΘΑΝΑΤΟΣ. Δεκάδες σπίτια απλών πολιτών, αλλά και μοναστήρια είχαν καταστεί τα καταφύγια των ανταρτών. Πολλοί αφανείς ήρωες είχαν γίνει οι αγγελιαφόροι, τροφοδότες, φρουροί, οδηγοί των ορεινών

ομάδων. Αναφέρω χαρακτηριστικά την Ιερά Μονή Μαχαιρά που υπηρέτησε ιδιαίτερα τον Γρηγόρη Αυξεντίου ο οποίος με την μοναδική θυσία του ανταπέδωσε στο πολλαπλάσιο μετατρέποντας την παγκόσμιο προσκύνημα. Η Μονή του Αγίου Νεοφύτου επίσης φιλοξένησε και απέκρυψε πολλές φορές τον Ευαγόρα Παλληκαρίδη, την ομάδα του Χρίστου Κκέλη και άλλους αγωνιστές της περιοχής Πάφου. Η Αρχιεπισκοπή και η Μονή του Κύκκου με βοήθεια πολλών κυπρίων πλουσίων ανέλαβαν το οικονομικό βάρος του αγώνα, την αγορά οπλισμού αλλά και τη βοήθεια προς τα θύματα και τα εξαρτώμενα των νεκρών του αγώνα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ακόμη την προσφορά όσων μπορούσαν και όσων δεν μπορούσαν στις πόλεις και στα χωριά για τη διεξαγωγή εράνων για παροχή βοήθειας στις χήρες και στα ορφανά όσων έπεφταν στον αγώνα αλλά και στις οικογένειες των κρατουμένων και των ανταρτών.

Ήρωες λοιπόν δεν ήταν μόνο ο Αυξεντίου, ο Παλληκαρίδης, ο Μάτσης... Ήρωες ήταν και οι άγνωστοι.. ήταν όλος ο κυπριακός λαός που από τα βάθη των αιώνων απέδειξε πως δε λυγίζει, επαναστατεί και αγωνίζεται για να έχει παρόν και μέλλον. Στα δύσκολα εκείνα χρόνια η ελληνική υπερηφάνεια στάθηκε η κιβωτός της σωτηρίας του λαού μας και έγινε η εμπροσθοφυλακή και ο καθοδηγητής στον εθνικό απελευθερωτικό μας αγώνα. Ανέκαθεν αυτή ήταν η αποστολή των Ελλήνων Κυπρίων, να πρωταγωνιστούν στους αγώνες του λαού για ελευθερία, εθνική αποκατάσταση και δικαίωση. Το απέδειξαν άλλωστε και το 1973 με το Πολυτεχνείο, το 1974 με την αντίσταση στην τούρκικη εισβολή, το αποδεικνύουν και σήμερα στα Τέμπη. Τέσσερα χρόνια ηρωικού αγώνα και αντίστασης υπήρξαν, ίσως, τα λαμπρότερα της Ιστορίας της μαρτυρικής πατρίδας μας και είναι εκεί, βαθιά χαραγμένα, για να μας θυμίζουν και για να μας δίνουν δύναμη και κίνητρα να αγωνιζόμαστε.